

LRKSA OFICIALIS ORGANAS, KATALIKISKAI TAUTIS KOS MINTIES SAVAITRASTIS
Prenumerata metai \$2.00, pusmetai \$1.00
73 E. South St. (P. O. Box 32), Wilkes-Barre, Pa.
Telefonas Wilkes-Barre 3-4711

GARSAS

LITHUANIAN R. C. ALLIANCE OF AMERICA
OFFICIAL PUBLICATION
Advertising Rates on Application
73 E. South St. (P. O. Box 32), Wilkes-Barre, Pa.
Phone: Wilkes-Barre 3-4711

No. 45-46 Entered as Second Class Matter January 16, 1930, at Post Office at Wilkes-Barre, Pa., under Act of August 24, 1912 KETVIRTADIENIS, LAPKRICIO-NOV. 12, 1942 VOL-META XXVI

DIENOS KLAUSIMAI IR DARSIS TAS

Pereita savaitę "Garsas" neišėjo. Pereinant 6 puslapius ir kitą spaustuvių turėjome persiorganizuoti, įsigyti naujas formas ir kitus formalumus atlikti.

LRKSA Prezidentas Leonardas Šimutis mini trigubą sukaktį—10 metų sekretoriavimo Katalikų Federacijai, 15 metų redagavimo dienraščio "Draugo" ir 50 metų amžiaus.

Šių sukaktių proga brangiam mūsų veikėjui linkime geros sveikatos ir energijos toliau darbuotis mūsų organizacijų, tautos ir Bažnyčios gerovei!

Lapkričio 3-čios balsavimai davė republikonams didelių laimėjimų. Jie pamė virš pačiose stambiausiose valstijose, kaip New Yorko, Pensilvanijos, Illinoiso, Ohio, Michigan, California, Massachusetts, New Jersey ir kitose, pravedant savo kandidatus į gubernatorių, U. S. senatorių ir Atstovų Buto narius.

Rinkimų rezultatus geriausia pavaizduoja skaitlinės. Iki šiol senate demokratai turėjo 69 narius, republikonai 29; naujame senate demokratai turės 57, republikonai 38. Iki šiol Atstovų Bute demokratai turėjo 257 atstovus, republikonai—165; naujame demokratai turės 223, republikonai 209.

Tuoju po rinkimų abiejų partijų lyderiai padarė pareiškimus, kad vienu ir kitu dabartinis troškimas yra kaip galint graičiau laimėti šį karą ir šiam reikalui bus vartojamos pirmos ir didžiausios jėgos. Suprantaba, kad valstybiniu ir tautiniu žvilgsniais abiejų partijų žmonės nesiskiria.

Malonu pastebėti, kad lapkričio 3-čios balsavimuose ir lietuviai turi graičių laimėjimų. Chicagoje teisėjas Jonas T. Žūris perrinktas municipaliniu Cook apskrities teisėju; LRKSA narys J. T. Deraitis—DeRighter perrinktas Ohio legislaturės atstovu; advokatas Nadas Rastenis išrinktas Maryland legislaturės atstovu.

Vienok apgailėtina, kad adv. W. J. Drake—Dragūnas pralaimėjo rinkimuose į U. S. kongresą. Jis kandidatavo iš Brooklyno 9-sios apygardos. Drake surinko 41,326 balsus, o jo oponentas Keough—43,780 balsų. Kitos tautinės grupės U. S. Kongrese turi savo žmonių, kurie reikalauja gina jų interesus. Tai svarbi tribūna iš kurios susipratus lietuviai, kaip kad adv. Drake, galėtų stipriai pasitarnauti lietuvių ir Lietuvos naudai.

Alijantų laimėjimai Afrikoje žymiai pakirto ašies jėgas ir prestižą. Gal būtų neužilgo ašies jėgos visai

LRKSA METASI Į JAUNIMĄ

Dabartiniu metu Liet. R. Katalikų Susivienymas veda savo vaju, ypač stengdamasis įtraukti jaunimą į savo eiles. Vajui vadovauja specialus komitetas iš valdybos narių. Visos kuopos yra suskirstytos į 12 rajonų, kurių priešakyje pastatomi vajininkai, garbės globėjai. Įtraukiami nariais ir jaunesni— tarp vienerių ir šešiolikos metų, į šiuos kreipiamas ypatingas dėmesys. LRKSA valdžios kontroliuojamas, moderniskai sutvarkytas, ligas ar mirties atvejais išmoka pašalpas nuo 150 dol. iki 2,000 dol. Vajus tęsis iki 1944 pavasario. (LKFSB).

LIETUVIŲ SPAUDOS BENDRADARBIŲ KURSAI

Šią žiemą Chicagoje įvyks laikraščių bendradarbiams ir korespondentams žurnalistikos kursai, kuriuos organizuoja LKFSB su "Draugo" redakcija. Kursuose bus mokinama kaip rašyti korespondencijas, reportažai, pasikalbėjimai, straipsniai, koksai turi būti laikraštiniško pasirošimas ir kitos savybės. Paskaitas laikys vietiniai ir iš Lietuvos atvykusieji redaktoriai. Laitas ir vieta bus pranešta vėliau. (LKFSB).

Lietuvos Kunigaikščiai Europos Valstybių Sostuose

Paskutiniame savo numeryje "Polish Future and News Service" prisimena neužmirštamus istorijos faktus. Tarp kitų dalykų prisiminama, kad XV šimtmetyje karaliaus Kazimiero IV sūnūs teko Bohemijos ir Vengrijos vainikai, taip kad tada Jogailaičių dinastija valdė Lietuvą, Lenkiją, Prūsiją, Bohemiją, Vengriją ir Valakiją. Taigi iš Lietuvos kunigaikščių kilusieji vyrai—Jogailos ainiai—valdė svarbiausias ano meto centrinės Europos valstybes. (LKFSB)

GIMTADIENIO DOVANA —PANTĖ KRAUJO

Chicagoje lietuvių p. Sofija Kasko savo brolio gimtadienyje davė pantę kraujo Raudonajam Kryžiui. Jos brolis yra kariuomenėje. Davusi kraujo ji parąšė laišką savo broliui, kuriame praneša apie tą "dovana" ir rašo: "Tikiuosi, kad tau nereikės ja pasinaudoti..."

Iš viso ji jau yra davusi kraujo tris kartus. Greit ir pati pasirošusi išvažiuoti į moterų armijos ryšių skyrių; jos civilinė tarnyba buvo telegrafo agentūroje. (LKFSB).

bus išbloktos iš Afrikos. Tačiau Italijai ateis dar liūdnės dienos. Jos miestai tratės nuo alijantų bombų. Hitleris susirūpinęs, kad Italijai nepasirašytų atskiros taikos. Deje, kiekvienas ašies pralaimėjimas sukelia pavergtų tautų tarpe didesnę atsparumą ir pasipriešinimą.

ZODIS MUSŲ LAIKRAŠCIO "GARSO" REIKALU

Lietuvių R. K. Susivienymo Amerikoje praėjusis seimas priėmė visą eilę gerų, reikalingų ir naudingų sumanymų, nutarimų. Vykdomoji Taryba, pradėjusi poseiminis darbus, džiaugiasi seimo nustatytomis gairėmis.

Tačiau vieno labai svarbaus reikalo garbingieji 53-čiojo seimo atstovai nematė naudingų dalykų vieną kartą ant visados išspėsti—tai amžinai slubuojančio Lėšų Fondo klausimą. Vykdomoji Taryba pastatyta gana keblioj padėty—seimo nutarta platesniu mastu varyti narių prirašinėjimo vaju, visus organizacijos administracinius reikalus gerai ir greitai atlikti, organą "Garso" leisti tokiu, kaip ligšiol, viską gerinti, modernizuoti.

Tai gražu, reikalinga. Reikia progresuoti, reikia eiti su gyvenimu. Kitaip atsiliksime ir... žūsim. Bet dabar turimomis lėšomis visų reikalų atlikti negalime taip, kaip norėtume. Ligšiol vargais negalais Lėšų Fondą subalansuodavome. Bet dabar karas. Viskas brangsta. Popiera, darbas, spaustuvių ir ofiso reikmenys brangsta. Labai atsargiai ir tiksliai apskaičiavus, laikantis kad ir didžiausios ekonomijos, į metus numatomas Lėšų Fonde deficitas \$4,000.00. Sveikas (sound) organizacijos ar bet kokio kito biznio vedimas reikalauja neišleisti daugiau, negu turima įeigų. Jei numatoma, kad iš Lėšų Fondo reiks išmokėti keturis tūkstančius dolerių daugiau, negu turėsime įeigų, turime žiūrėti, kad tai sumai išlaidas sumažinti.

Vykdomoji Taryba ilgai suko galvas, kurioj šakoj išlaidas mažinti, ieškojo ekstra įeigų prospektų.

Centro raštinės darbininkų skaičiaus sumažinti negalima. Raštinė nespėtų organizacijos reikalų atlikti ir dėlto būtų nuostolių. Nebeįmanoma mažinti ir algų darbininkams, nes jos ir taip, palyginti, yra mažos.

Dėl to, "prikibome" prie "Garso", kurio leidimas mūsų Lėšų Fondui kainuoja apie \$10,000.00. Kitos išeities nesuradome, kaip tik sumažinti "Garso" samatą keliais tūkstančiais dolerių, kad padengtų numatoma 1943 deficitą Lėšų Fonde. Tuo reikalu Vykdomoji Taryba savo susirinkime, 1942 m. rugpjūčio 12-14 d. d. priėmė tokio turinio rezoliuciją:

Plačiai aptarus Lėšų Fondo klausimą ir smulkmeniškai apskaičiavus, kad metų bėgyje tas fondas nebus galima subalansuoti be deficito, nutarta organui "Garsui" išlaikyti samatą sumažinti iki \$6,500.00 metams, tuo būdu stabilizuojant to

AUKLĖJIMAS NAUJOJE TVARKOJE

Daugelis mokytojų Jungtinėse Valstybėse daro inteligentiškumo bandymus tarpe savo mokinių, kad palengvintų jiems pasirinkti sau geriausiai tinkamą profesiją. Bet Vichy Prancūzijoje auklėjimas eina kiek kitokiu keliu. Radio pranešimas iš Vichy, pasiekęs Karo Informacijos Ofisą, sako, kad ten vaikai mokykloje yra skirstomi į ke turias kategorijas pagal jų fizinius požymius. Kiekvieno vaiko fizinis progresas, daugiau negu jo intelektualinis progresas, reikia manyti bus sprendžiamas veiksny.

Mokyklų reforma buvo paskelbta Cotte de Carea, kurio žinioje yra bendrasis auklėjimas. Jis, matyt, no-

fondo padėty. Finansų Komisijai ir Redaktoriui bei Administratoriui pavedama greitu laiku sudaryti tinkamą planą leisti "Garso" su jaunimo priedu naujai nustatytos samatos ribose.

Tai reiškia, kad "Garso" sumažinime. Šį žingsnį darome labai nenorėdami. Būtų smagiau pranešti visuomenei tai, jei sugebėtume, laikraštį didinti. Bet Lėšų Fondo padėtis verčia pranešti žinią, kad tuo tarpu "Garsas" bus leidžiamas 6 puslapių.

Pasitikime, kad "Garso" sumažinimas nesitęs ilgai. Jei tikrai rimtai pasidarbuosime vajuje, jei bent keliolika šimtų naujų narių prirašysime ir tuo, aišku, pakelsime Lėšų Fondą, tada galėsime laikraštį leisti taip, kaip ligšiol ir dar pagerintą, su priedais. Dėl to tuo pačiu ruožtu prašome kuopų, apskričių ir visų narių iš visų savo pajėgų padirbėti vajuje, kad ir "Garso" pagerinti ir pačią organizaciją sustiprinti.

Be to, laikraščiu yra ir kiti įeigų šaltiniai: nauji skaitytojai, skelbimai, spaudos darbai. Ligšiol pašalinių skaitytojų (ne Sus-mo narių) "Garsas" turėjo mažai; nedaug ir apmokamų skelbimų; "Garso" spaustuvių galėjo ir galėtų turėti daug daugiau spaudos darbų; "Garso" kaimynai ketėja į metus pramogų laikraščio, tarnaujančio apylinkės visuomenei, išlaikymui galėtų surengti.

Dėl to nuosirdžiai prašome visų narių ir ypač artimesnių prie "Garso" lietuvių apgyventų miestų ir miestelių visuomenės kooperuoti su redaktorium ir administratorium p. Matu Zujum, kad panaudoti čia suminėtus ir kitus šaltinius laikraščio įeigas padidinti ir kad greitu laiku būtų galima "Garso" didinti, jį gerinti turiniu, išvaizda etc.

Šis Vykdomosios Tarybos žingsnis—"Garso" mažinimas padarytas turint galvoj ir valstybių apdraudos departamentų patėmėjimus. Apdraudos departamentų egzaminatoriai keliais atvejais yra patarę stiprinti Lėšų Fondą ir, be to, nurodė, kad mūsų organizacijos organo leidimas perdaug lėšų suima. Nekreipti dėmesio į ju patarimus būtų pavojinga. Jų patarimai, pastabos, tai savotiškas įstatymas, su kuriuo apsilenkti negalima.

Visi kiti mūsų fondai yra stiprūs. Organizacija yra "solvent". Jei tik daugiau narių prirašysime, stipriau "Garso" paremsime, Lėšų Fondas išaugs, mūsų mylimas laikraštis vėl padidintas lankys mūsų namelius.

LEONARDAS ŠIMUTIS, LRKSA Prezidentas

trumpųjų radio vilnių pranešimas iš Brazzaville sako, kad tose stovyklose daugiausia laiko pašvenčiam me militariniams žygiavimams ir rašymui tokiomis temomis, kaip "Vokiečių Armija", "Vyro Paskirtis Yra Karas", "Hitlerinio Jaunimo Veikimo Metodai" ir "Kada Tu Manai Mirti?"

Prancūzų jaunimas stovyklose turi išlaikyti kvotimus ir ta proga turi atsakyti į eilę asmeninio pobūdžio klausimų. Pavyzdžiui, klausiami "Ar esi Romos Katalikas?", "Ar esi prieš žydus?", "Ar esi už bendradarbiavimą (su vokiečiais)?" Tokie klausimai duodami paleidžiant iš stovyklų. Tie, kurie atsako tinkamai, gauna darbus. Kiti atleidžiami su negerais pažymėjimais. OWI

U. S. UŽIMA PRANCUZIJOS KOLONIJAS AFRIKOJ

ALIJANTAI SUTRIUŠKINO AŠIES JĖGAS AIGIPE IR LYBIJOJE

ARTINASI LIŪDNOS DIENOS ITALIJAI HITLERIS DESPERUOJA

Lapkričio 7-tos naktį stiprios Jungtinių Amerikos Valstybių jėgos—armijos, vandens ir oro laivynų—iš Atlantiko ir Tarpžemio jūros pradėjo veržtis į prancūzų Afrikos kolonijas.

Amerikiečių jėgoms vadovauja komandierius generolas Dwight David Eisenhower.

Nors Vichy vyriausybė, prisibijodama Hitlerio, įsākė kolonialėms jėgoms priešintis ir kovoti, bet amerikiečiai žygiuoja neatsižūrėdami jokių kliūčių. Algiers jau amerikiečių kontrolėje. Iš čia amerikiečiai žygiuoja Tunisijos ir Lybijos kryptimi užkirsti kelią ašies likučiams pasprukti iš alijantų. Moroke svarbiausios bazės irgi jau amerikiečių kontrolėje, būtent, Casablanca, Agadir, Mogadar ir Safi.

Alijantų-ofensyva Aigipte pasibaigė didžiausiu triumfu, o ašies katastrofa. Buvusios Rommel'io "galingos" armijos likučiai dar neša kudašius Lybijos teritorijoje. Iš 140,000 ašies kareivių virš simtas tūkstančių jau sulikviduoti. I alijantų rankas pateko gausybė karo reikmenų—šimtai tankų, kanuolių, lėktuvų. Alijantai nemano nuleisti rankų, iki ašies jėgos Afrikoje visiškai bus išlikviduotos.

DIDELIS SUSIDOMĖJIMAS LRKSA GENERALINIŲ VAJUMI

Pranešimai iš kuopų ir apskričių parodo, kad susidomėjimas generaliniu naujų narių vajumi yra didelis.

Apskritys ir kuopos renk savo organizatorius. 163 kuopa, Chicago, Ill., savo organizatorėmis išrinko veiklias nares E. MICHELIONIENE, M. VARKALIENE ir A. POSKIENE.

1-ji kuopa, Edwardsville, Pa., išrinko darbščią kuopos raštininkę ALICIJĄ VENSLAUSKIENE.

35 kė., Pittsburgh, Pa., išrinko atsizymėjusį veikėją JUIŲĄ ŠIMKŲ, kurs pasirijęs šauniai pasidarbuoti kuopos ir Susivienymo gerovei.

4-ji Penna apskritis organizatorium išsirinko patyrusį veikėją ANANĄ AMBROZAITI.

Aplė generalinį LRKSA naujų narių vaju plačiai rašo kiti katalikų laikraščiai ir ragina lietuvius apsi-

Sovietų Rusijos frontuose naziai irgi nepajėgia pasijudinti pirmyn.

Pereitą sekmadienį nazių gimtinėje—Municho mieste—susirinko nazijados vadai paminėti 19-tą metinę sukaktį nuo pučo, kurio tikslas buvo nuversti demokratine Vokietijos vyriausybę. Nors pučas tada neišdegė, Hitleris pateko už groty, vienok jo žvaigždė neužgeso. Sukakties proga Hitleris pasakė kalbą. Jis skrečiojosi prieš sąjungininkus, ketino jiems atkeršinti, ypatingai už paskutinius žygius Afrikoje. Desperuodamas Hitleris prisiegavojo, kad jis nebėgs iš Vokietijos ir neapleisias savo žmonių, kaip kad padarė kaizeris. Bet jo ta kalba parodo, kad Hitleris jau jaučia negerovę.

Paskiausiomis žiniomis, Hitleris davęs įsakymą savo armijai žygiuoti per neokupuotos Prancūzijos teritoriją. Matomai, Hitleris pasirengeis paimti savo kontrolėn visą Prancūziją. Jis bijo, kad alijantai, įsistiprinę Afrikoje, neatidarytų fronto per Prancūzijos teritoriją.

Afrikoje prancūzų garnizonai pereina alijantų pusėn, o kai kuriose vietose dar rodo pasipriešinimo.

draust savo nacionalėje fraternalėje organizacijoje.

Visos kuopos ir apskritys prašomos stoti į darbą neatidėliojant.

Organizatoriai registruokitės centre ir apsirūpinkite reikalingomis blankomis ir informacijomis. Centras turi pagaminęs informacines brošūreles—lietuvių ir anglų kalbose—kurios padės jums geriau apsiarvuoti reikalingomis žiniomis ir argumentais.

GERAI VEIKIA LIETUVISKOSIOS AKADEMIJOS

Sv. Kazimiero Seserų vedama mergaičių akademija Chicagoje turi 500 auklėtinę, Seserų Pranciškėčių vedama mergaičių akademija Pittsburgje turi daugiau kaip 200 auklėtinę ir Seserų Kazimieriečių akademiją su pensionatu Juozapo Marijos Viloje ties Philadelphia turi 25 auklėtines. (LKFSB).

APSIDRAUDIMAS LRKSA YRA PIGIAUSIAS, BET TIKRIAUSIAS IR SAUGIAUSIAS

A. VAICIULAITIS

MARSH PATH

Translated by F. A. PRANCKUS

Was jetzt stirbt irgendwo in der Welt, ohne Grund stirbt in der Welt... R. M. Rilke

The man swung the axe at the trunk for the final blow. He brought his hand to his forehead and glanced up, where in the deepening dusk the fir rose haughty and slender, with its snow-capped top.

Matthew Mateika ran back to where the other workers were standing. The tree groaned, tottered and finally plunged forward, cracking and whistling. It fell violently; its wreathed head thudding dully on the cold ground.

Mateika returned to the tree, rubbed his hand caressingly over the trunk, and fingered a white notch which a strip of torn-off bark had made.

"What a fir! What a fir!" he repeated sadly. "He cut down his love", laughed the men.

The snowflakes were covering the branches. He glanced at the tree once more. Suddenly he turned, picked up his axe and saw and headed for the village past the stumps. Wherever his eyes fell they met row on row of felled firs and pines, and endless stream of russet branched copse.

"Such waste!" he thought. On arriving at the village he said. "Today I am going home." And he began to pack his belongings.

"At night?" questioned the housekeeper dubiously. "The moon's bright." "But two miles."

Mateika was silent. Kneeling on the floor, he thrust a loaf of bread and a slab of bacon into a sack.

"Perhaps you could lend me a bag?" he asked terminating the silence.

"Ah! You have become rich!" The farmer exhaled a cloud of smoke, while his pipe sputtered and crackled.

"You see, they're hungry at home. And the small ones..."

He wanted to add something else, but his lips began to quiver meaninglessly. His words remained entombed in his throat.

The housekeeper, John Naigūnas, rose from the bench, knocked out the ashes from his pipe on the table edge, and watched the embers slowly die out. He said:

"I will give you a bag. Only, don't take more than you can comfortably carry. I will bring you what's left on the second day of the festival."

"You'll be in town?" "Surely."

"Fine. Fine. In that case I'll leave my shirts behind—I'll need more, food."

"Right!" Naigūnas agreed with a nod of his head.

Twilight was gathering in the house. A thick and pale twilight. Alongside the window the moonlight described an oblique yellow rectangle on the bed. John's wife returned from the stable, where she had just finished milking the cow.

"I carried too long over my chores today", she complained as she lit a splint which was held

between the teeth of a wooden figure.

She was a thin, sallow, woman with a high forehead. Scarcely had she set the pail down when a spasm of coughing seized her. She coughed violently, her stomach cramped in and her hands over her chest. Tears rolled from her eyes.

"If there were only some honey," she spoke between coughs. "I could boil it with linden leaves... it'd leave me then."

She brushed away her tears with the back of her sleeves like a child and commenced straining the milk which bubbled in the pot.

"The Germans burned our bees," she added as an afterthought. "There were five hives, and such thick swarms..."

"You know what, Louise?" spoke her husband. "I will go to the neighbours. They are sure to have some honey on hand."

"At night?" she asked, nipping an ember on the splinter.

"I will see Matthew off and stop off there."

"Is he leaving us?" "Yes."

The two men set out after supper to which the children flushed from sleighing along the river bank had returned. It was a bright, clear, moonlit, night. A dog howled dimly somewhere in the neighborhood. The stars above were large and shimmering like falling dewdrops.

Matthew as he walked cut a tall figure. Here in the winter's twilight his sunken eyes and fallen cheeks were accentuated by the black shadows on his bony face. With a saw and axe under his arm, and a sack over his back, he walked bent forward, all the while conscious of the vastness of the fields and the snow's smoothness which in the distance blended with the horizon into one black streak.

Naigūnas who was carrying the loaf for Matthew began: "I was hoping that you wouldn't be leaving us so soon... Especially with so much work to be done."

He also was walking bent forward, his long arms swinging in time with his rapid stride. When he spoke he looked Matthew squarely in the face.

"That'll be enough for now," replied Matthew.

"Of course. Of course. It must be tough on the family."

"How could it be otherwise?"

Mateika wished to say more but he felt melancholy and sentimental. It seemed to him that John was considering his family—his little Stanley, with such large eyes and pale face, his wife and Brone.

"Now, it wasn't out of kindness that I came," he admitted to Naigūnas who was watching him intently, trying to understand.

"Before the war I lived none too splendidly, it is true, but I never lacked a morsel. Then, all of a sudden, things tightened on all sides, like a pair of pincers.

There was no fuel, no bread, no work to be had anywhere. We could have gone on suffering... But the children... Stanley... He's so small, yet he has a cleverness all his own."

"You won't fool a child."

"That's true... One day I happened to be moving my lips and it must have looked as if I were chewing. The lad walked up slowly to me and watched and watched. "Father, what are you eating?" he asked. His words cut like a knife... I left for the lumber camp. It'll be easier now. What with a few cents dinging in my pockets."

They continued to walk in silence.

"Well, here's where we part," spoke up Naigūnas. "I have a good distance to go yet. All around the marsh—what an elbow"

(To be continued)

FOURTH PENNSYLVANIA DISTRICT OF THE LITHUANIAN R. C. ALLIANCE OF AMERICA RESOLUTION

Mr. William Randolph Hearst, New York Journal-American, New York City.

Dear Sir:

On October 10, 1942, representatives of eighteen lodges of the Fourth Pennsylvania District of the Lithuanian R. C. Alliance of America, representing approximately five thousand members, assembled in Kingston, Pa., passed a resolution of protest against your editorial published in the New York Journal-American on September 20, 1942, wherein you included Lithuania as a member of the European Axis.

On behalf of our organization, we wish to call your attention to the fact that there are over one million Lithuanians in this Country, the great majority of whom are United States citizens, who would appreciate an explanation of why Lithuania was referred to as a member of the Axis powers. Of course, you know that her present position was forced upon her through Nazi occupation and its attendant army of police and whose regime is maintained through brute force and oppression.

You are, no doubt, acquainted with the fact that many native Lithuanians have not only been held as hostages, but that many have lost their lives because of their failure to cooperate with their brutal conquerors.

If we had access to the records of the United States Armed Forces, we would find a large group of Lithuanian men who are fighting not only for the freedom of the United States, but also in the hope that, in the event of a victory for the forces of Democracy, the land of their forefathers will be able to throw off the yoke of the oppressor.

We feel that in your editorial you did not deliberately intend to besmirch the patriotism of the Lithuanians here in the United States or to reflect on their loyalty to the Democratic ideals for which this country is fighting, but as it appeared in print, we feel that a great many of the thousands of readers of your publications might misunderstand, not only our position, but also the true position of Lithuania in this war.

Trusting that, with the great facilities for the dissemination of news at your command, you will enlighten the public so that our position as loyal Americans here in the United States, together with the true fight Lithuania is putting up for her freedom, will appear in a more favorable light in the eyes of our fellow Americans, we are

Very truly yours,

FOURTH PENNSYLVANIA DISTRICT OF THE LITHUANIAN R. C. ALLIANCE OF AMERICA

Frank Juravich, President Peter W. Zdanavicius, Sec.

THE FRATERNALS HAVE KEPT PACE WITH AMERICA

From an Address By MARION E. BURKS, Supervisor, Illinois Dept. of Insurance

Before National Fraternal Congress, September 30

In the seventy years of fraternal history in this country, from the establishment of the first lodge o this day, in which more than 7,700,000 policyholders are represented here, it has been a story of progress, a story of transformation from those altogether unsound financial principles of its early days to a condition of firm permanent life insurance on a legal reserve basis.

The process was a long and difficult one, sometimes painful but always forward. Each step toward solvency was, in most cases, taken by the societies themselves without compulsion, profiting by increasing past experience. For years the legitimate fraternal societies were handicapped by the existence of a number of organizations that operated under the cloak of fraternalism as a screen for their real activities, so the National Fraternal Congress has, from the time it supported the Uniform Bill which was passed by several states in 1899, favored the movement for the regulating of societies by the various states and all other legislation which it considered fair to the societies and contributed to their sound management. It is natural that a Department of Insurance would be in sympathy with the work of the Congress.

While I believe we will agree that the outstanding accomplishment of fraternalism in the last fifty years has been the placing of the insurance on a sound basis, the beneficial and benevolent features of the societies have expanded and multiplied as fraternalism developed. From the very beginnings, the lodge systems and rituals with the lessons they teach have continued to be the cornerstones of fraternal benefit societies. In those early groups in the world that banded together for the purposes of mutual assistance could be found the true origin of this great meeting of fraternal societies of America here today. In those same early groups could be found the men and women whose desire for a better life eventually led to the building of a new world. I submit that the American Government, the oldest existing form of free government in the world, had its origin at about the same time that the first fraternal societies were organized, which are today the oldest form of life insurance companies in the world.

Secondly, I am convinced that the motives which led to the organization of the early societies were not far removed from the motives which brought the Pilgrims across the Atlantic. Just as our Nation itself has assumed world leadership in almost every phase of human endeavor, so too have the fraternal benefit societies of his country led all the world in fraternalism and fraternal insurance. We have pointed out that the history of Fraternalism was similar to the history of America in the following respects: (1) both had their origin in the world and about the same time; (2) both were motivated by similar desires; (3) both enjoyed a rapid growth; (4) both have assumed world leadership; (5) the Congress of each group was once divided and then re-united. I should like to carry the analogy a little further by adding: (1) both have a representative form

of government, and (2) both face similar problems of the future.

One of the major problems of the fraternal is to see to it that their representative form of government does not become a mere theory, just as it is our national problem to see to it that our representative form of government does not perish from the earth.

Both have been threatened. I do not believe that either will forget the heritage which has been handed down to it.

It has been suggested and the suggestion has been repeated from reliable sources that all insurance should be carried by the federal government. I believe that this idea is not merely in the "suggestion" stage. I have been told that a group of planners are now working in that direction. The alarming thing I have observed is the complacency with private individuals and even insurance people discuss the possibility. They discuss it as though it were an inevitable eventuality. I read an interesting editorial in the August issue of one of your fraternal magazines on this subject. The article pointed out that the complacency of the people may be due to the fact that politicians have made many people think that the government can do anything and everything. The article states quite frankly that "If we come out of this war as a dictatorship, all life insurance will be carried by the government and will be compulsory. If we maintain the American Way of Freedom, the government will get out of the life insurance business suddenly." It is my personal opinion that this is a concise and accurate summary of the situation. It is not only important then that we maintain the freedom at home which we are fighting to preserve abroad, but that we oppose the concentration of power in the hands of the federal government. Our post-war economy must be planned by men who are thoroughly grounded in American ideals and who have a religious respect for the Constitution of the United States.

I know of no other organizations that are dedicated to higher purposes than the fraternal in America, but is it unreasonable to suggest that even a fraternal Society may allow petty grievances and controversies to obstruct its long-range view? (Fraternal Monitor)

"LEATHERNECK" PVT. PILUKAITIS Forest City, Pa.—Pvt. Victor W. Pilukaitis, Jr., U. S. M. C. has become a full-fledged leatherneck and is now in his fourth week of intensive training at Parris Island, S. C. He enlisted in Newark, and after passing his preliminary examinations at that center he went to Brooklyn, N. Y., where he passed his final examinations.

Pvt. Pilukaitis is the son of Mr. and Mrs. Victor Pilukaitis, of 432 Hudson street, Forest City. He graduated from the local high school and before leaving for the Marine Corps he was employed by the Merck Chemical Co., at Rahway, N. J. His father was a veteran of the World War I.

DYKAI PAGALBA NUO REUMATIZMO Jei kentėte kūno skausmus; jei sąnarių įsaulūs; jei užsina skausmai oro parmanose, patariam jums bandyti ROSSE Tabes be mokesčių ir obligacijų. Naujojo meto, tikėtinačių per visą šviesą meto, gavimui greito palūgosvimo skausmų reumatizmo, Astaritis, ir Neuritis.

DYKAI šio Laikraščio Škaitytojams Jeigu niekad nenaudojote ROSSE Tabes, paaiškus jus BANDYTI juos—išbandykite mūsų kaitu. Pasiguim jums pilno dydžio pakelį—sunaudokite 24 tabletes DYKAI. Jei neduos greito palūgosvimo šio skausmų ir jūs greitai nepatapsinti pasveikimėms ir to pakelio šema kaina, grąžinkit nesunaudota dalį, ir jums nieko nebūtų. Nesijaukit pinigų, tik savo vardą ir adresą i: ROSSE Products Co. Dept. X-6 2708 W. Farwell Ave., Chicago, Ill.

HOLY TRINITY RECREATION CENTER, WILKES-BARRE, PA.

NOTES

The management and committee in charge of the Center have a swell idea which they put into effect. For the convenience of men in uniform, there is no charge except the cost of the pinboys. Atta boy! Keep 'em happy!

The fans up in this favorite bowling emporium can watch with enjoyment of the many teams that are in action.

During each evening of the week, the drivers are busy with approximately nine leagues in operation. You guessed it, the rivalry is keen.

Perhaps the medal, for consistency should go to the Merchants League which bowls regularly on Tuesday evening. Some of the "maple-crashers" have been hittin' the-wood for the past fifteen years.

And to see some of those "fair ones" roll, one can imagine that bowling is a leading sport. It really gives the girls a delight to cash in on a high average. They throw a mean hook.

Our compliments to those responsible for getting up the average and notes up on the bulletin board. Something for the bowlers to look forward each week.

For the most peppiest and loud cheering bowler, our hat is off to Johnny Yuscavage, the "always smilin'" Sugar Notch druggist. With one of his teammates absent last week, Johnny did everything that belonged in the catalog of good sportsmanship and team-work. Although his team lost, Johnny was in there shouting words of encouragement to his players.

It looked like Joe "Turk" Teresavage had his team all pepped up last week to gain the leadership in the Holy Trinity Mixed League.

With Jack Fasulka in there "pitching", those marines are a tough bunch to beat. What is more, plenty of noise is generated in their match games. "Fritzie" Yaskus hit her stride

LITHS IN THE SERVICE

Vincent R. Zdanukas, son of Mr. and Mrs. Thomas Zdanukas, Elm St., New Britain, Ct., a graduate from the Bombardier Training Center at Midland, Texas, received his Silver Wings and a Commission as Second Lieutenant in the Army Air Force. He holds a Reserve Commission in the Infantry. He received his Bombardier Training as a Student Officer. Lieut. Zdanukas graduated from the New Britain Senior High School with high honors in both scholastic and sport activities. He received a scholarship from the University of Florida back in 1936, for his fine sportsmanship during the Miami High — New Britain High football game at Miami, Florida, of which the latter school won by an overwhelming score, defeating Miami High for the first time in three years, ruining the perfect record of the Southern school, and giving it a taste of defeat by a more superior school from the New England states. Upon graduating, he immediately enlisted in the Army, as a Reserve Officer. He is now stationed at Langley Field, Miss.

Cliff Street, in Upper Pittston, Pa., has good reason to be proud of its representation in the armed forces of the country. Some of its men are at far-flung battle stations. Cliff Street extends only three short blocks but there is a soldier, sailor or marine in every other house.

Andrew Kurtnaitis, son of Mr. and Mrs. Peter Kurtnaitis, of 70 Cliff Street, has been in the Army since January and served at Fort Sheridan, Ill., and is now stationed at Fort Morgan, Ala. He is in the artillery.

Sgt. Peter Narsavage, son of Mr. and Mrs. Victor Narsavage, of 90 Cliff St., enlisted in April, 1940 and went to Fort Clayton, N. Y. Shortly afterwards he was sent to the Panama Canal Zone. Former classmates will recall that Peter played football for Pittston High.

FOR VICTORY BUY UNITED STATES BONDS & STAMPS

